

NOYT GESTORVEN

F L O R A.

At donderend ghebrul, met opgesperde kaken
Hoor ick van hersens dul, en rijmen op mijn maken!
Van een deel licht gespuys, daer toe gehuyrt met gelt
Die niet alleene my : maer alle deught gewelt
En overlast aen doen, tot koelingh haerder lusten,
Die tot uytspouwens toe, versmoort zijn in onrusten,

*tIs maer ghepuffelt dan, en schuym van al 'r gheboeft
Die voor gehuyrden loon, met hersens ongheschroeft
Wtspouwen vier en vlam, om dat ick gae afiond'ren
Mijn Echt-geteelde kint, dat lievende Gods wond'ren
In mijn natuyr en aert syn hooghste lusten heeft
Van die verbaftert zijn, en basterlijcken leeft,
Die niet en lieven mijn, noch Godt, noch syne gaeven :
Maer met een geyle lust naer vuyle winste draeven,
En haer vergifticht nat al had gestort soo veel
Dat by naer 't Echte-volck verbafterden geheel.
En niet meer op mijn B L O M en achten als sy plegen :
Maer most met pont en aes juyft in een schaele wegen,
Verbrandt en soo ghesenght was meest 't geheele volck
Door uytgesonden brandt van d' onder-aertfchen kolck,
Soo dat ick yv'ren most, en yv'ren sal ick moeten
Tot dat ick reyn falsien, betreden en begroeten
Mijn Saelen en Salet, gesuyvert van 't ghespuys,
En *Bacchus* weder doodt, en *Pluto* weder t'huys,
Het welck ick u beveel mijn Echt-getroude liede,
Op dat ick weder u mijn oude gunste biede!
Daer ick toe ben gheneyght, en sal gheneyght altijd
V streelen wederom, tot wraeck van die't benijt
Soo ghy u dwaelingh laet, en weder gaet herstellen
Op mijn ghewijden wegh, daer ghy van scheent te hellen,
En wederomme comt, soo ghy wel waert gewoon
Te coopen mijne B L O M als ick u die vertoon,
En soo ghy dan noch wilt, by een u gaen vermaecken
Om coopen eenigh Bol, soo wilt voor al doch staecken
Het aes en ponde-goet, waer over ick soo gram
Eerstmael met mijne Roe daerom beneden quam
't Is om 't mis bruycken dan dat ick u wat moet siften
Om te behouden die ghesont en sonder schiften
Naer mijn ghegeven wet haer altijd stelden wel,
Ghy bent mijn Voester-kindt : daerom doet mijn bevel,
En drijftse van u wegh die anders mijn ghenaecken
Als om een soete winst, en eerelijck vermaecken
Soo weynigh als ghy cont! laet Prince nocte Heer
Genaecken niet mijn Blom, oock niet met u verkeer,
Ten zy uyt puyte lust : want anders can 't u letten,
En die Wet-gevers zijn, binden haer aen geen Wetten ;
Dit is dan nu mijn volck, mijn oude eerste wet
Daer in ick u gevoed, en mijn vast heb gheset,
Soo ghy u daer aen hout, sal ick u gaen vermeerden
Met een seer soet gheslacht, die mijn soo sullen eeren
Dat hare Godes-dienst daer mee niet wort besmeurt,
En geen ontuchtigh mal, dat eerbaer herten treurt,

En sal van haer gehoort, veel min werden bedreven,
En ick sal oock in haer met lusten weder leven;
Dan sal dit helsch-ghespuys van slangen opgevoet,
Van adderen geteelt, en padden uytgebroet,
Haer uytghespogen vuyl, doch weder moeten eten
Met wroegingh haers ghemoet, en knagingh haers geweten
Die doch maer mensch in schijn: maer sonder menschen geeft
Geheel ontaerdet zijn, verandert als een beest;
Wat is doch al haer werck? anders als slangh en padden
En vise spokery daer sy't pampier mee cladden?
't Zijn dieven vanden tijdt, en beulen van haer Vrou,
Oock kinderen verdriet, en voor Godt eenen grou,
En blijckt haer dolheydt niet? en haer verwoedet rasen
Aen haer verlemt gerijm, grillen en visevasen?
Hier met een Graf-geschrift, daer met een Doode-rol,
En ick en weet niet wat uyt haren sotten-bol
Gesmedet noch al worr, als of ick waer ontflaepen :
Maer neen, ghy sotten raest : want ick ben soo geschaepen
Dat ick blijf al den tijdt en sal nimmer vergaen,
Tot dat dees weerelts ront niet meer sal blyven staen,
En sal noch alle daegh mijn kinderen wel voede
Als ghy maer tot een spot, en afgeschuymt van 't goede
Verworpen en verplet, sult liggen als een aes
Daer ghy geloont sult zijn, als al der dwaesen dwaes.
Waerom verkeert gheslacht gaet ghy met loogen-taelen
In u geloogen rijm, soo schandelijck afdwaelen,
En stelt met naemen veel, selfs die ick niet en ken,
En dat ick al ben doodt, daer ick noch levend ben ;
Ghy seght mijn 't clamme sweet, en dan noch yets van't geele
Wtbrack, en soo afgingh, en dat ick dat ten deele
Mijn volck gelaeten heb : daerom ghy schijnt misnoeght
Om dat het uwe was : en niemandt anders voeght;
Want niet alleen u nest, of ander legher-steden
Begeelt en is geheel : maer selfs oock al u leden
Soo gantsch vervuyllet zijn, dat u niet anders wermt
Van hoeft tot voeten toe, jae selfs al u gedermt ;
Daerom met reden ghy u wel te recht verstoorde
Om dat een ander creegh 't geen u alleen toehoorde.
Om maken een besluyt, soo keer ick weer tot u
Mijn kint en kind'ren al, en weest doch eensins schu
Van dit *Momus* ghedrocht, en rechte *Zoyelisten*
In ontught opgevoedt, ghebaert in alle twiften :
Maer blijft soo ghy eerst waert, ghesont in wesen puyr
Ghy kent doch mijnen aert! en eyghene natuyr,
Hoe ick wel ben ghewoon, nu en ontrent dees tijden
Mijn te verbergen wat, en in de aerd te glijden!
En dan weer op syn tijdt mijn heerlijckheydt vertoon
Aen die het weerdigh zijn, met lusten ick beloon
Soo sal ick weder doen ghelijck ick heb voor desen
Met vol ghewenschten lust u volle lust weer wesen,
Ick blyve die ick was, blijft soo ghy u nu toont
Soo sult ghy weer van mijn worden met lust gheloont.